

pol štiri popoldne in traja do pol šestih, tako da se lahko vsi obiskovalci peš ali z vlaki pravočasno vrnijo domov.

Smarje pri Jelšah. V nedeljo dne 11. marca priredi naš cerkveni pevski zbor popoldne po večernicah v Katoliškem domu svoj prvi koncert. Na sporedu so krasne narodne in umetne pesmi. Prijatelji lepe slovenske pesmi prav uljudno vabljeni!

Najstarejši ljudje

Žive v Bolgariji. Umetnost dolgega življenja pa ni monopol bolgarskih kmetov, ki dočkajo zato tako visoko starost, ker uživajo zdravo hrano, ki omogoča pravilno delovanje prebavnih organov in neprestano zdravo tvorbo krvi. Če pa kaj ni v redu, poskrbe nemudoma, da se ti organi na naraven način dobro očistijo, da se takorekoč prebavni in krvotvorni stroj očisti. Tudi mi to lahko storimo! Seveda če hočemo! Zakaj, vse pogoje imamo! Ampak samo od sebe to ne gre. Vsaj nekaj je treba storiti, če nečemo, da prežgodaj ne onemoremo, da se prehitro ne postaramo in da ne postanemo za življenje nesposobni. Koliko vidimo pri nas ljudi, ki se plazijo okrog z vrtnimi lici in drgetajočimi nogami, postave, v katerih se zdi, da duša, življenjska moč, samo še dremuje. In ponajveč je temu vzrok slabo prebavno delovanje želodca, zaprtje in slabo delovanje črevesja, katerih posledica je telesna napetost, zgaga, glavobol, nespečnost, pehanje, kar vse potem dela človeka slabe volje, tesnobe in nervoznega. In žal le prevečkrat opazimo, da so posledice vseh teh pojavov, če jih zanemarjamo, bolezni na mehuru in hemeroidi, srčna oslabele in zamaščenje, bolezni na ledvicah in nazadnje veliko prezgodnje poapnenje žil, vidimo pa tudi, da se lotijo organizma, ki ima takšne hibe, vse mogoče bolezni. Preizkušeno sredstvo proti temu pa je temeljito očiščenje prebavnega aparata, nakar se kri obnovi in krvni obtok na naraven, neškodljiv način uravna. Zato so najboljše takoimenovane spomladanske kure. Posebno razširjen in splošno priljubljen je v ta namen na primer domači Planinka čaj, ki ga pripravlja lekarnar L. Bahovec v Ljubljani po večini iz tudi v inozemstvu priznanih jugoslovanskih planinskih zdravilnih zelišč.

Slaba vzgoja.

»Kaj mislite, moja vzgoja je stala 100.000 Din.«

»Da, nekaj res čudnega je, kako malo dobi danes človek za drag denar.«

Devica Marija v Puščavi. Pri nas je tako: ko se nabere kaj novic, naprtimo koš na rame, pa kar peš do g. urednika, če še je kak prostor tudi za nas. Na vlak ne moremo, kakor bi radi, ker nam za to manjka potrebnega drobiža. Da, ta kriza! Vsled nje je nam že tako zmanjkalo denarja, da smo ta pust ostali brez porok. Zato je šel volk skozi faro. Niso pa se ga zbal igralci, ko so na pustno nedeljo igrali »Davek na samce«. Čestitamo! Ker ni bilo porok, so fantje za pust peljali skozi faro hlopd, s katerega so rezali prav pičle kose našim dekletom. Ali so si kaj shranili za lepe okrogle piruhe? Fantje, pogum po Veliki noči, da vam ne bo v resnici treba plačevati — davka na samce.

Sv. Ana v Slov. goricah. Na evelni petek, dne 23. marca, se bodo vršile ponovne občinske volitve za občino Ščavnica. Volitve, ki so bile dne 15. oktobra l. l., so bile od upravnega sodišča v Celju razveljavljene.

Sv. Ana v Slov. goricah. Noč in dan odprta so nam groba vrata, a dneva ne pove nobena pratka . . . Nagle smrti, zadeta od srčne kapi, na Svečnico popoldne, od spovedi gredoč, je pri Društvenem domu umrla Majerič Antonija, rojena Lashaher, posestnica iz Kramberga. Kako je pokojnica bila priljubljena, je pokazal pogreb, katerega se je do mala cela župnija udeležila. Č. g. župnik se je pri odprtem grobu v vnesenih besedah poslovil od rajnice. Njen mož jo bo zelo pogrešal, enako tudi pet otročiče — svojo zlato mamico. Vsem naše iskreno sožalje!

Pljujska gora. V romarski cerkvi M. B. na Črnigori bo sv. misijon od 4. postne do Tihne nedelje, to je od 11. do 19. marca, do praznika sv. Jožefa. Tudi na praznik sv. Jožefa bodo še tri misijonske pridige, ob šestih, ob desetih in ob dveh popoldne. Častilci sv. Jožefa in gorske M. B. pridite! Med sv. misijonom bodo »večne molitve«, in bo dne 13. in 14. marca, torek in sredo, izpostavljeno Najsvetejše. V soboto dne 17. marca bodo opravila in molitve za rajne. Ves čas sv. misijona bodo vsak dan tri misijonske pridige in sicer ob šestih, ob desetih in

ob treh popoldne. — V sredo dne 14. marca, poromajo h gorski M. B. gg. organisti. Ob desetih imajo slovesno levitirano sv. mašo, pri kateri poje moški zbor organistov iz »Kantate« op. Hladnik, ob 14. uri pete litanije M. B. »Zihrl« moški zbor. Pridite! Bo lepo. Bog daj nam vsem svoj sveti blagoslov!

Bukovci. Pst, post je tu! Je to čas zmernega, mirnega ter spokornega življenja. Da je in tako mora biti, na to nas je opomnil naš g. župnik s tridnevnimi duhovnimi vajami. Bilo je vse preskrbljeno tako, da ni moglo biti izgovora, da pri spovednici ne bi bilo potrebnega prostora.

Ljutomer. Sadjarska podružnica priredi v nedeljo dne 11. marca v Štrigovi pri g. Kodbi praktični tečaj za pravilno sajenje, obrezovanje dreves in zatiranje sadnih škodljivcev. Začetek po rani sv. maši ob 8. uri. Pridite vsi taisti, ki se zanimate za umno sadjerejo!

Ormož. Dne 5. februarja je umrla tukaj pos. Marija Gomzi. Številna udeležba pri njenem pogrebu je dokaz, kako priljubljena, od vseh spoštovana je bila pokojna. Bila je verna slovenska žena, dolgoletna naročnica »Slov. gospodarja« in verskih listov »Glasnika« in »Nedelje«. Rada in v obilni meri je podpirala cerkve in reveže. Naj uživa večni pokoj in zaslužno plačilo!

Veržej. V oktobru 1933 se je neki tržan izrazil, da bodo tri bombe priletele. Vsi smo mislili, da je to le šala. Pa ni bila. Najprej je bomba padla na nekoga, ki ga imenujejo klerikalca, toda tega ni zadela. Druga je zadela: občinske volitve so bile razveljavljene. Tretja bomba pa je padla ravno na tistega, ki je to izrazil, ker so se mu najbrž računali nekaj zmešali.

Sv. Andraž v Halozah. V letošnjem letu je umrla skrbna in vzgledna krščanska žena in mati Ana Gnilšek iz Trdoboja. Kot žrtev nezprosne jetike je v najlepših letih življenja, stara 33 let, morala umreti in zapustiti zalostnega moža s štirimi malimi otročiči, od katerih najmanjši še ni eno leto star. Dober mesec po smrti matere je prišla smrt po nje-no hčerke Katarino ter jo kot pridno učenko tukajšnje šole v starosti 7 let po kratki in hudi bolezni (pljučnici) vzela s tega sveta in jo presadila tja gor v nebeški vrtec, kjer med angelčki v družbi svoje ljube mamice pri Je-

tovile natančno položaj vsake posemazne zvezde. Zvezdarna v Oxfordu je dovršila kot prva odkazano jinalogo. Po preteku 20 let so bila vsa njena opazovanja zbrana v 8 debelih zvezkih. To ogromno delo je dovršila Etel Bellamy. Popisala je skupno s svojim stricem 1 milijon zvezd.

Edisonove najsrečnejše ure.

Svetovno znanemu ameriškemu in že rajnemu iznajditelju Edisonu so stavili pred njegovim 74letn. rojstnim dnevom vprašanje: Kedaj se je čutil najbolj srečnega v svojem življenju? Ne da bi dolgo razmišljal,

dila peš po bogzna kolikerih ulicah, dokler se nista ustavila pred vrati utrjenega gradiča, katerega je čuvala turška straža in kjer bi naj bival namestnik cesarja.

Mohamedanski čuvaji jima niso branili vstopa. Za visoko obzidanim dvoriščem so bili večji ter manjši stanovanjski prostori. Kamorkoli so padle Vidi oči, povsod le turška služinčad in že celo ozračje je dišalo po polmescu. Stari Izak se je dobro spoznal v Babilonu stavb in je moral biti znanec na tem dvoru. Stopal je smelo ter samozavestno med švigajočimi strežniki. Postal je na dolgem hodniku pred skrbno zapahnenimi vrati, s katerih je visel na zlatem motvozu lepo izrezljan tolkač. Zidu se ni bilo treba niti poslužiti tolkača, že so se odprle duri. Med vrati je stal črnobradat Turčin, bolj majhne postave ter grdo zakrivljenih nog. Bogat turban in zlati naprsni našivi so pričali, da mora biti dostojanstvenik na dvoru, kamor sta prišla. Kaj sta se menila mohamedan in žid, Vida ni razumela. Zaključek pogovora je bilo Izakovo povabilo, naj pokaže bodočemu njenemu velmožnemu zaščitniku ter pokrovitelju svoj obraz. Dekle se je znebrilo brez pomisleka itak nadležne zavese in po-

gledala smelo in nič zavratnega sluteč krivonožega Turka, kateremu se je kar jasnili mustačasti obraz, ko se je naslajal z očmi veččaka na vitkoponosni deklški postavi, katero je kronal obraz, ki ni bil Turku nekaj vsakdanjega. Pogladi si je v vidnem zadovolju konce mustač po bradi, pocuknil Izaka na stran, ga trepljal po rami in pričela sta z rokovanjem, kakor bi šlo za kup in prodajo. S šakami sta pokala. Slednjič je stopil Turčin k omari, privlekel iz nje papir, nekaj križal po njem z gosjim peresom, ga ponudil Izaku, ki ga je vzel in shranil skrbno pod kaftan. Kako in kedaj se je izmotal žid iz sprejemne sobe, Vida niti prav opazila ni. Iz premišljevanja o tajinstvenem dogodku, katerega si ni znala prav tolmačiti, jo je predramil krivobedrež z namigom, naj mu sledi.

Nastopila sta romarsko pot iz sobe na hodnik in po njem na dvorišče. Preko tega v prav nizko poslopje, ki je bilo močno očuvano od turških straž, kakor bi prikrivalo najčistejše zlato in bisere. Straža ju je pustila v notranjost od zadaj, kjer ju je sprejel z globokim priklonom pred krivonožim vodnikom starejši Turek. Kimal je Vidi, jo prevzel in jo peljal po očetovsko zaupljivo za roko po hodniku. Odklenil je vra-

zusu in Mariji prosi tolažbe in pomoči za svojega žalostnega in težko prizadetega očeta in svoje ljube male sestričice. Sveti naj njima večna luč!

Stranice pri Konjicah. V soboto dne 24. februarja je prišlo iz Osijeka žalostno obvestilo, da je v tamošnji vojaški bolnišnici umrl vojak Arzenšek Toni. Neizprosna jetika je končala življenje komaj 21letnemu sinu iz spoštovane in po širni okolici znane Arzenškove hiše na Stranicah. Rajni, ki je bil izučen trgovec, je s svojo marljivostjo in nadarjenostjo mnogo obetal, toda Bog ga je zgodaj political k sebi, ker ni le zvesto služil zemeljskemu kralju, temveč tudi Kralju vseh kraljev, Kristusu Kralju. V božičnih praznikih je prišel domov na kratek dopust, in bila je njegova prva skrb opraviti sv. spoved in prejeti sv. obhajilo. Pač ni takrat slutil, da je tokrat zadnjič klečal pri obhajilni mizi svoje rojstne župnijske cerkve. Sv. popotnico je prejel v bolnišnici par dni pred smrtjo. Dragi Tone! Bog Ti daj večni pokoj in večna luč Ti sveti naj, Tvoje žalostne starše, brate in sestre, ki ste se tako pristrčno ljubili, naj tolaži misel: Le križ nam sveti govori, da spet vidmo se nad zvezdami!

Griže. Pretečen teden v sredo smo spremljali ob obilni udeležbi župljanov k večnemu počitku Antona Poteko, očeta č. g. Pankraca Poteko, kaplana v Jarenini pri Mariboru in č. šolske sestre Siskte Poteko v Mariboru. Imenovani je bil dolgoletni cerkveni ključar župne cerkve v Grižah, mož katoliškega mišljenja in življenja, in skrben oče svojih desetero otrok. Pogrebni sprevod je vodil sin rajnega ob asistenci č. g. Janeza Granfola, mestnega kaplana v Celju in bivšega kaplana v Grižah, č. g. dr. Rudolfa Hanželič, gimnazijskega profesorja v Celju in domačega g. župnika. Na grobu se je poslovil od rajnega v imenu vseh domači g. župnik. Rajnemu, ki je dočkal starost 71 let, večni mir in pokoj, žalujočim naše sožalje!

St. Janž pri Velenju. Smrt pride kakor tat, ko se najmanj nadejate. Greš od doma, pa se ne vrneš več; smrt te je zasačila na potu. Prideš domov, da se spočiješ, pa ti vošči smrt večni počitek. Tako se je zgodilo pri nas. Dne 17. svečana je umrla v 24. letu, torej v najlepši dobi življenja po komaj dvehletnem

zakonu Terezija Božnik, p. d. Gorjančevka na Selu. Šla je z možem obiskat svoje starše na Dobrno, tam zbolela, po kratkih in hudih mukah, sprevidena s sv. zakramenti, boguvdano umrla in bila tudi na dobrnsko pokopališče dne 19. svečana ob zelo obilni udeležbi Dobrnčanov in Šentjanžanov pokopana. Zapušča globoko žalujočega moža in enega otroka, ki je postal že tako zgodaj sirota. Žalujejo za njo dobri starši in vsa spoštovana Božnikova hiša. Tudi vsi, ki smo jo poznali, smo bili žalostni, da nas je takoj zgodaj in kar brez slovesa zapustila. Tolaži nas le to, da je bila vneta častilka presv. Srca Jezusovega. Darovala se je na spravnem oltarju kot žrtev svojega poklica. Počivaj v miru in pri Bogu na svidenje! — Dne 26. svečana pa smo pokopali Mihaela Zabukovnika, p. d. Špegla v Lipju, rudarja, posestnika in trpina izza svetovne vojne. Komaj 58 let star, je, potem ko je še prinesel iz gozda koš listja, padel pod kruto smrtno koso. Odložil je težko breme, da bi se spočil. In večno bo počival, ker se je v življenju veliko trudil za dom in družino, samo da tej nalaga še težje breme, ker je ostala brez hranitelja. Bog tolaži žalujočo vdovo in otroke! Za prizadete je taká smrt kakor strela iz jasnega, velika nesreča, za nas pa velika milost, da vedno nanjo pripravljeni, vedno še trepetaje molimo: Nagle in neprevidene smrti reši nas, o Gospod!

St. Ilj pri Velenju. Rajnemu Valentinu Dolinšek v spomin. Umrl je mož, ki je svoje življenje usmerjal vedno le po geslu: moli in delaj! V tem pravcu je tudi življenje v soizni dolini dovršil. V nedeljo dne 25. februarja dopoldne, na Vrbanjakovem rojstnem domu tam v solnčnem Podkožlju, so se pričele zbirati množice ljudstva tudi iz sosednih župnij, da pospremijo na poslednji zemeljski poti daleč na okrog znanega in spoštovanega Valentina Dolinška. Veličasten spored se je razporedil s šolsko mladino in učiteljskim zborom na čelu; zastopana so bila tudi vsa društva, pri katerih je rajni sodeloval. Ob grobu se je poslovil od njega g. svetnik Schreiner Franc kot dušni pastir in kot prijatelj pokojnikov v prisrčnem in ganljivem govoru. Rajnemu je bilo 65 let usojenega življenja, 40 let je preteklo, odkar se je poročil in s svojo blago ženo vodil gospodarstvo. Vzgojil je tri sinove in tri

hčerke po verskih in narodnih vzorih. Bil je nadvse zvest sin sv. katoliške Cerkve; zmiraj je imel časa za službo božjo, za molitev in za delo, spoštoval je katoliške duhovnike, katerim je bil zmiraj zanesljiva opora. V njegovo hišo je zahajal le katoliški tisk, »Slovenski gospodar« in Mohorjeve knjige celih 40 let, tudi »Slovenec« in razni nabožni časopisi. Izredno veliko je čital; malokateri kmet starejše generacije je prečital toliko književnih del kot on. Ob vsaki priliki je pri njem mogel dobiti vsakdo dober in tehten nasvet. Upoštevali so ga povsod; soustanovitelj je bil posojilnice, mlekarne, odbornik občine, šole, cerkvenokurenčnega odbora in okrajnega zastopa; tudi pri gospodarskih organizacijah (Kmet. podružnici, Sadjarski podružnici itd.) je bil včlanjen, kakor tudi v Prosvetnem društvu. Sploh kjer je kakšen dober pokret: verski, narodni in gospodarski, povsod je sodeloval. Za časa političnih borb se je udeleževal shodov, predavanj ter podrobno delal z zgledom in besedo za katoliško in narodno stvar. Njegovo posestvo je bilo za vzor drugim; z izvanredno ljubeznijo je negoval zlasti sadna drevesa; zato so se tudi njegovi sinovi že v rani mladosti navzeli te ljubavi, negovanja dreves, ter ga nadaljujejo vedno v večjem razmahu. Malokdo je tako ljubil svojo rodno grudo kot pokojni Valentin. Tam na prisojnem gričku spava tvoje za vse dobro vneto srce; umiril se je tvoj korak, v življenju tako čvrst in neomahljiv; omahnila je tvoja roka, utrujena, a vendar tako dobra. Z Bogom, nepozabni Valentin! Prosi pri nebeškemu Očetu v svoji novi domovini za nas, da v ljubezni za katoliške vzore vztrajamo. Vsej rodbini Vrbanjakovi iskreno sožalje!

Kostrivnica pri Rogaški Slatini. Predpustni čas je za nami. Tako malo svatovščin v tem času pri nas že davno ni bilo kakor letos. Velik zadržek je gospodarska kriza, ki je tudi pri nas začela hudo nastopati. Mladi ljudje so toliko praudarni, da ostanejo raje samski, kakor se pa poročiti v slabih gmočnih in gospodarskih razmerah. V zadnjem času pa kažejo pri nas gotovi ljudje izredno zanimanje za uboge in brezposelne. Bilo bi to vse prav lepo in hvalevredno, saj smo bili tudi lani deležni podpore od druge strani. In vendar, koliko različni Čeprav je krščanska do-

ta, za katerimi se je razprostrla pred obema bajno okrašena dvorana. Po tleh težke preproge v živih barvah, blazine, zglavniki ter divani, po katerih so ležale v najlepša oblačila oblečene mlade, čedne ter z raznimi ročnimi deli zaposlene Turkinje. Vse so se zagledale v pravkar došlo tujko, kateri se je dozdevalo, da je zašla v neizrečeno lepo pogansko svetišče, o katerem je čula toliko pravljic iz ust preljube mamice. Krasotice — najbrž svečenice so še zarajale v plesu krog Vide, ki je na pol sanjala, na pol doživljala resnično lepi in niti zasanjani — novi svet!

Turčinke so čebljale v neznanko v vseh jezikih. Razumela je le par besed resno prikrojene ženske. Ta jo je povabila na nizek divan in začela z njo razgovor kakor mati s hčerko. Govorila je slovanski jezik. Vida je nasludila marsikatero besedo pravilno. Le tega ni mogla dognati iz dobro hotečega razgovora: kam in zakaj je bila oddana pod krinko zaščite in pokroviteljstva pod tako razkošno opremljeno streho?

Starejša tovarišica ji je tolmačila vse mogoče, dokler se ni utrudila vsled gostobesednosti. Postregla je novodošli in ji pokazala pot do vrat kamrice, ki bo

odslej njeno nočišče. Šolala se bo za svoj poklic v veliki dvorani, v katero je stopila prvič in bila pozdravljena.

Prvo noč pod turškim krovom se je pričelo Vidi nekoliko svitati, da ni z njo čisto v redu in da sta jo prevarila bridko za dom in starše cigan ter žid. Priporočila se je z največjim zaupanjem Bogu ter spala, dokler ji ni povonjala pod nos skodelica ponujene pijske, kakršne do tedaj še ni okusila. Bila je turška kava in poleg te posoda z mlekom in duhtečim pecivom.

Že koj prvo jutro je prejela turško preobleko. Njena učiteljica ji je dopovedala, da je bila prodana kot izredna lepota v harem budimpeštanskega paše Ibrahima s priimkom »satan«. Ves njen pouk bo usmerjen naslednje mesece za tem, da si bo znala pridobiti po prvem srečanju s pašo njegovo naklonjenost. Mogoče ji bo usoda toliko mila, da bo postala vsled telesne prikupljivosti ena izmed onih pašinih žen, kojih beseda nekaj velja in zaleže pri vsemožnem gospodarju. Kristjana slobodno lahko ostane tudi za bodoče. Paša še nikoli ni vprašal kake priležnice, kaj ter v koga veruje in kakega Boga moli.

(Dalje sledi.)

je odgovoril veliki iznajditelj: »V celém življenju poznam tri dobe, katere so bile zame polne sreče. Srečen sem bil, ko sem prodajal kot 12letni dečko na kolodvoru v Ohio časopise, ko sem se poročil in ko sem postal prvič oče. Splošno moram trditi, da mi je bilo skozi celo življenje v največjo zadovolje in srečo delo. V poskusnih delavnicah sem preživel največ res srečnih ur.«

— — —

Zahtevajte povsod
 »Slov gospodarja«

brodelnost delila iz svojega, vendar ni nikdo vprašal za drugo, nego za resnično potrebo. Letos pa se stavijo druge zahteve. Sicer pa se letos na koruzo že dolgo čaka, čeprav so je nekateri najbolj potrebni.

Sv. Ema pri Pristavi. Dovolite, g. urednik, malo prostora v »Slovenskem gospodarju«! Narava se prebuja iz dolgega zimskega spanja; tako sem se tudi jaz prebudil iz dolgega molčanja ter vam napišem par novic iz naših krajev. Pred dnevi se je mudil pri meni na obisku neki tujec, ki je šel v nedeljo k službi božji k naši farni cerkvi. Začuden je gledal in me vprašal, odkod pride toliko moderno običenih gospodičen in gospodov k Sv. Emi. Ko sem mu povedal, da so to sami domačini, se je začudil, češ, ali tukaj ni krize.

Kriza je, toda moda pa je tudi moda, in ženski spol se vestno drži mode. — Krasno cerkveno petje pod vodstvom domačega organista, mežnarjevega Francina, nas razveseljuje vsako nedeljo. Ponosni smo lahko Sentemčani, da imamo v župniji tako izvrstne pevce, vsa čast fantom in dekletom! — Končno še napišem žalostni slučaj, ki se je zgodil v nedeljo dne 25. februarja pri Sv. Emi. Ko je bila končana služba božja ob 10. uri, je prišlo s kora nekaj fantov, ki so nosili za klobukom perje od fazanov. Takoj so jih napadli fantje iz drugega dela župnije. Napadeni so se branili ter se je medsebojno suvanje vršilo do pokopališča. Tam se je pričela prava bitka, ki je zatrasno končana. Napadalcem so prijavljeni orožnikom. Naj bi se take žalostne reči več ne ponavljale, fantje, izobrazite se in napredujte v lepem vedenju!

Laško. Hrastnik zoper mestno občino. Dolgotrajna pravda mestne občine v Laškem s Hrastnikom Mihaelom je zaenkrat končana. Vlekla se je skoraj tri leta in je bila ves čas predmet širšega zanimanja ter se je o njej govorilo veliko tudi po sosednjih občinah. — Stvar je ta: Hrastnik je pred leti kupil več parcel na levem bregu Savinje in sicer prav nasproti termalnega kopališča v Laškem. Te parcele pa ležijo tako, da na dveh svojih straneh mejijo na parcele laške mestne občine. Ker je bila tudi občina sama v letu 1906 do 1908 lastnica parcel, ki jih je kupil Hrastnik, so ostale meje med parcelami zabrisane in nejasne. Ko je Hrastnik kupil svoj svet, mu seveda nihče ni mogel pokazati natančno, kod teče prava užitvalna meja, ker je nihče točno ni poznal. Komaj pa je začel Hrastnik kupljene parcele uživati in je posekal na njih par smrek in si hotel nakopati vozno pot, je mestna občina takoj prišla Hrastnika trikrat zaporedoma s tožbami radi motenja posesti. V prvi tožbi se je sklenila med občino in Hrastnikom poravnava in je na podlagi slednje, ko je Hrastnik na svojih parcelah začel ponovno sekati, začela voditi zoper Hrastnika izvršba, s katero je hotela Hrastnika prisiliti, da bi na kupljenih parcelah ničesar več ne delal. Dve tožbi radi motenja posesti pa je mestna občina umaknila, ker sta bili itak nepotrebni, ker je imela že izvršljivo poravnavo zoper Hrastnika. Ko pa je začela občina Hrastnika eksekvirati, je ta odgovoril takoj s tožbo, in sicer že v letu 1932, ter se je v pravdi, ki je sčedila tej tožbi, ugotovilo, da je Hrastnik sekal drevesa in pot nakopaval na svojem svetu, tako da se je izkazala vsled tega vsaka izvršba zoper njega za nedopustno. Mestna občina je pravdo izgubila v prvi stopnji in ponovno tudi v drugi stopnji pred okrožnim sodiščem v Celju, in je sedaj ta zadeva zaenkrat končana in s tem napravljen tudi konec vsestranskega zanima-

nja za to zadnjo pravdo. Mestna občina mora plačati zastopniku Hristnika dr. Ogrizeku tudi vse pravdne stroške in sicer v pravdi, ki je trajala skoro tri leta.

Pišce. Marsikje je še obilo snega, a pri nas smo imeli že 14 dni prav prijetno pomladansko vreme. Sneg je že davno skopnel. Toda sedaj se nam je začelo vreme zopet kujati in nam ponuja dež. Bog ne daj, da bi še dobili v marcu sneg! Pa je tudi prav, da smo dobili tako zgodaj lepo pomlad. Saj v jeseni ni bilo mogoče radi vednega dežja po vinogradih koptati in tudi poljska dela so zaostala. In smo sedaj bolj pridni. Vse koplje, reže in koli po vinogradih. Nekateri so pa tudi že začeli delati po poljih. Ker se pa nam je vreme tako hitro na lepo obrnilo, hočemo tudi prihodnjo nedeljo dne 11. marca slovesno zaključiti pouk na kmetijski nadaljevalni šoli. Saj je bil za pouk itak najboljši čas v zimskih dneh. Kakšen uspeh pa je šola imela, bomo pokazali na javni skušnji ob zaključku šole, ki se je udeležil tudi g. banski šolski svetnik Krošl Jožef. Upamo, da se bodo te slovesnosti udeležili tudi domačini v obilnem številu, da vidijo, kaj zmorejo njihovi možje in sinovi. Začetek bo okrog pol 15. ure. Ob koncu bo tudi mrzla zakuska za povabljenе goste in udeležence pouka na prvi kmetijski nadaljevalni šoli v breziškem srezu. — Toda žalostno vest vam moram tudi sporočiti, g. urednik. Našega Fricina ni več med nami. Že dalje časa je nekaj premišljeval in bil vedno bolj zamišljen. Kaj bi mu le bilo, smo mislili?! Pa ga nekoč dobi njegova boljša polovica vsega zaverovanega v »Slovenec« članek »Kaj pravite?« Ker jo je radovednost prijela, je tudi ona pogledala v časopis. In domela je zamišljenost svojega Fricina. »Slovenec« je namreč poročal o Butalah in Butalčanih, kako je tam lepo, kako se svobodno kretajo, imajo vsega v izobilju in podobne stvari. To pa je mikalo tudi našega Fricina. In ko sta se potem nekega dneva z boljšo polovico sporekla, jo je kar mahnil v Butale in nam dal slovo. Toda upamo, da le za postni čas, nato se bo pa rad vrnil. Ko se vrne, bomo vam pa brž sporočili, g. urednik, kaj je doživel in kako se je imel naš Fricl v slavni Butalah.

Gladbeck na Vestfalskem. Zlata poroka. — Večkrat beremo o zlatih porokah na Slovenskem in nas izseljenca zelo veseli, da se doma v mili domovini navadno udeleži cela fara te izredno lepe slovesnosti. Na tujem je seveda taka slavnost še bolj prisrčna in nepozabljiva. Franc Križnar, rojen dne 25. marca 1854 v Št. Juriju kri Kranju, kjer jedo tako radi godljo, se je poročil dne 3. februarja 1884 v cerkvi sv. Janeza Krstnika v Trnovem v Ljubljani z Marijo Friškovec, doma iz Mengša, rojeno leta 1852. Stara mama kaj rada pripoveduje iz svojega rojstnega kraja, kako da so ljudje tam pridni in pobožni, in se pošali še zraven, da je v Trzinu blizu Mengša za tujca nevarno, da mora žepo narobe obrniti, da ga ne napadejo. Pet let je Križnar služil pri vojaki; leta 1901 je prišel s svojo ženo na Vestfalsko in od leta 1906 stanuje v Gladbecku. Šest otrok je imel, od katerih je že pet umrlo; ena hči, namreč gospa Jegličeva, ki je zavedna Slovenka, še živi v Essenu. Splošno je ta zlati par zelo priljubljen in spoštovan pri Slovencih in Nemcih; oba zlatoporočenca sta bila vedno pri katoliških slovenskih društvih ter dajata s svojo poštenostjo in svojim krščanskim življenjem najlepši zgled. Dan zlate poroke je bil velik praznik. Že na predvečer je nemški cerkveni pevski zbor farne cerkve prav lepo zapel podoknice. V soboto dne 3.

Želite kaj kupiti?

Med 100.000 našimi tedenskimi čitatelji ima gotovo kdo, kar vi želite kupiti! Z malim oglasom »Slov. gospodarja« se boste znašli!

februarja se je zbrala velika slovenska množica in je pred hišo pozdravila zlatoporočenca z lepim slovenskim petjem. Zastave društva sv. Barbare in rožnvenške bratovščine in okoli 300 Slovencev je spremilo ta zlati in blagi par v lepem sprevedu v cerkev. Pred oltarjem v sredi vseh gladbeških Slovencev je g. konz. svetnik Tensundern nagovoril zlatoporočenca in porabil ob tej priliki (prvikrat v Nemčiji) zbirko svetih obredov ali slovenski obrednik. Vsi so bili ginjeni do solz, ko je g. Tensundern omenil lepe kraje, katere sta takrat zapustila, in zlasti, ko je prebral pismo ljubljanskega škofa: »Želim, da bi Vama Bog dal še srečnih uric na svetu, in da bi Vama bogato povrnil vso zvestobo in Vaju poplačal tudi za to, da sta z lepim krščanskim življenjem dajala mlajšim lep zgled in tako počastila slovenski narod in ljubljansko škofijo, ker na tujem oboje sodijo po življenju ljudi, ki od tu prihajajo. Bog Vaju obilno blagoslovil! Med sveto mašo smo latinsko in slovensko peli in molili za zlatoporočenca in za slovenski narod. Tudi presvetli g. škof münsterski Klemens Avgust grof pl. Galen je podaril lepo sliko, katero je izročil zlatoporočencema pristojni g. župnik Grünefeld, ki je Slovencev zelo naklonjen. Popoldanska slovesnost, h kateri sta povabila društvo sv. Barbare in rožnvenška bratovščina vse člane in članice, se je v veliki dvorani vršila prav po domače. Starejšina je prišel v svate in teta z ruto na glavi je prinesla kot svatbeno darilo v oprtnem košu svatovsko pogačo. Veliko govornikov je čestitalo zlatoporočencema; zlasti predsednik društva sv. Barbare Josip Dobravc je podčrtal v svojem nagovoru visoke zasluge, ki jih imata zlatoporočenca za slovenska društva, in jima je izrekel najprisrčnejše čestitke v imenu obeh društev. Slovenska godba je igrala domače melodije, otroci so lepo deklamirali in vsi so zapeli stare slovenske pesmi. Razpoloženje je bilo tako izvrstno in tako »lušteno«, da je celo še 80letni jubilar Križnar plesal kot mlad slovenski fant. Cela slovesnost v cerkvi in v dvorani je zopet nemški javnosti pokazala, kako se ljubijo Slovenci med seboj in zopet je povišala ugled, ki ga uživajo Slovenci povsod na tujem.

Varaždin. Prijeli so dne 11. februarja nevarnega vlomilca in biciklokradljivca, 20letnega brezposelnega ključ. pomočnika V. N., pristojnega k Sv. Tomažu, srez Ptuj. Ta ptič je v soboto dne 10. februarja okoli 8. ure zvečer vlomil z odpiracem v stanovanje Stanka Škorjanca, trgovca v Varaždinu, in mu iz omarice odnesel ročno Wertheim-blagajno z 950 Din gr. tovine, 21.000 Din hranilne knjižice, 2 žepni uri, 2 zlati verižici, 2 browninga F. N. 6.35 mm, usnjato suknjo in druge drobnarije. Takoj drugi dan je bil aretiran in predan v roke pravice.

Ali si že obnovil naročnino?